

לו לא תקח אשה מבנות כנען קום לך פדנה ארם ביתה
 בתואל אבי אמר וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמר
 ולא שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים ויהי
 לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ
 מצריך אשר נתן אלהים לאברהם וישלח יצחק את יעקב
 וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם
 יעקב ועשו וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אהו
 פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אהו וישו עבדיו
 לאמר לא תקח אשה מבנות כנען וישמע יעקב אל אביו
 ואל אמו וילך פדנה ארם וירא עשו כי רעות בנות כנען
 בעיני יצחק אביו וילך עשו אל ישמעאל ויקח אהו
 מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על צפיו לו
 לאשה וישא יעקב מבאר שבע וילך חנה

ויפגע במקום וילך שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום
 וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא ויחלם והנה סולם
 מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים
 עולים וירדים בו והנה יהוה מצב עליו ולאמר אני יהוה
 אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שוכן
 עליה לך אתננה ולזרעך והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת
 ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחות האדמה
 וזרעך והנה אנכי עמך ושמרתיו בכל אשר תלך
 והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר
 אם עשיתי את אשר דברתי לך וייקץ יעקב משנתו ולאמר
 אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי וירא ולאמר
 מה צורא המקום הזה איך זה כי אם בית אלהים וזה שער
 השמים וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם
 מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה וקרא
 את שם המקום ההוא בית אל ואוכלם לוז שם העיר לראשונה
 וידר יעקב גדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרתי

ודרך הזה אשר אנכי הולך ונתת לי לחם לאוכל ונתת
 ללבוש ושנתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה עמי
 לאלהים והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית
 אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך וישא יעקב
 וילכו וילך ארצה בני קדם וירא והנה באר בשדה והנה
 שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא
 ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר ולאספו שמה כל
 העדרים וילכו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן
 והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה ויאמרו להם יעקב
 אחי מאיך אתם ויאמרו מחרן אנחנו ויאמרו להם הידעתם
 את לבן בן צחור ויאמרו ידענו ויאמרו להם השלום לו ויאמרו
 שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן ויאמרו הן עוד היום
 גדול לא עת האספה המקנה השקו הצאן ונכו רעו ויאמרו
 לא זוכר עד אשר יאספו כל העדרים וילכו את האבן מעל
 פי הבאר והשקו הצאן עודנו מדבר עמוס ורחל באה עם
 הצאן אשר לאביה כי רעה הוא והיא כאשר ראה יעקב את
 רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויש יעקב
 ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את הצאן לבן אחי אמו
 וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך ויעבד לרחל כי
 אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא והרץ והגד לאביה ויהי
 כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק
 לו וישק לו ויבא אתו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים
 האלה ויאמרו לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו
 חדש ימים ויאמרו לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם
 הגידה לי מה משכרתך וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה
 ושם הקטנה רחל ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר
 ויפת מראה ואלהם יעקב את רחל ויאמרו אעבודך שבע
 שנים ברחל בתך הקטנה ויאמרו לבן טוב תתי אתה לך
 מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי ויעבד יעקב ברחל
 שבע שנים והיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה
 ויאמרו יעקב אל לבן הנה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה